

Ανακοίνωση της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης

Η **Κομμουνιστική Απελευθέρωση** αποχαιρετά με **βαθιά θλίψη** το σύντροφο Θεόδωρο (Θοδωρή) Μεγαλοοικονόμου που έφυγε από τη ζωή την Παρασκευή 24/7 έπειτα από πολύμηνη μάχη με ανίατη νόσο.

[η πολιτική κηδεία του θα γίνει την Τρίτη, 12:30, στο Α' Νεκροταφείο]

Όλη του η ζωή είχε αφιερωθεί στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και την κομμουνιστική προοπτική. Ένταξε την ιατρική και την ψυχιατρική επιστήμη που τόσο αγαπούσε στην υπηρεσία αυτού του σκοπού. Όπως έλεγε, η πάλη για μια επιστημονική, ψυχιατρική χειραφέτηση δεν μπορεί να αποκοπεί από τον αγώνα για την ανατροπή του

βάρβαρου, άδικου και εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος. Όπως και αντίστροφα.

Η δράση του πολύπλευρη και διαρκής.

Πολιτικά διαμορφώθηκε μέσα στο ριζοσπαστισμό της δεκαετίας του '60 και του Μάη, των αντιδικτατορικών αγώνων και του Πολυτεχνείου. Με οξυδερκές πολιτικό κριτήριο, βαθιά μόρφωση και παιδεία, πάντα τασσόταν με τη «σωστή πλευρά της ιστορίας», **την αριστερά του επαναστατικού δρόμου και του διεθνισμού**. Με την εργατική τάξη και το μαχόμενο κίνημα απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, τον πόλεμο και την εκμετάλλευση, το ρατσισμό και τον νεοφασισμό. Από την πολιτική του στράτευση στο ΕΕΚ, τα μετωπικά σχήματα της Μαχόμενης Αριστεράς, του Μετώπου Ριζοσπαστικής Αριστεράς και αργότερα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στάθηκε **απέναντι στην αριστερά του συμβιβασμού, των μισόλογων, της διαχείρισης και της «καρέκλας», της φίλο ΕΕ και φίλο-Νατοϊκής στάσης**.

Τα τελευταία χρόνια και μετά από μια μακρά διαδρομή εντάχθηκε στην Κομμουνιστική Απελευθέρωση και πήρε μέρος στο ιδρυτικό της συνέδριο, στηρίζοντας το πρόγραμμα και την οργάνωση μιας σύγχρονης κομμουνιστικής στρατηγικής και μιας σύγχρονης αντικαπιταλιστικής τακτικής, με επιμονή στην μετωπική, αυτοτελή συσπείρωση και ανασυγκρότηση του μαχόμενου χώρου της επαναστατικής αριστεράς και των ριζοσπαστικών κινημάτων.

Στο υγειονομικό κίνημα επίσης μπροστάρης. Μέσα από την **ΑΡΣΙ** και το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** συνέβαλλε στην ανάπτυξη και διαμόρφωση της ριζοσπαστικής πτέρυγας στο κίνημα των γιατρών. Μέχρι το τέλος αγωνιζόταν και κατάγγελλε την αντιδραστική **«ψυχιατρική μεταρρύθμιση»** και την ιδιωτικοποίηση της ψυχικής υγείας, με το νόμο Βαρτζόπουλου. Συμμετείχε στην **«Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία»**.

Όλη του η ζωή είχε αφιερωθεί στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και την κομμουνιστική προοπτική

Εκτός από τη συμμετοχή του στον απεργιακό, συνδικαλιστικό αγώνα, στα κινήματα πόλης, υποδειγματική ήταν η αλληλεγγύη και η στήριξη των δικαιωμάτων, ιδιαίτερα των πιο ευάλωτων και κατατρεγμένων. Πάντα ακούραστος συμμετείχε σε κάθε κίνημα και δράση στήριξης των **προσφύγων, των μεταναστών, των ανέργων, των εξαρτημένων, των αστέγων, των θυμάτων σεξουαλικής εκμετάλλευσης**. Η δράση του για τα δικαιώματα

των προσφύγων μέσα από τον ΣΥΠΡΟΜΕ, στη Λαϊκή Συνέλευση Κολωνού Ακ. Πλάτωνα – Σεπολίων, στην υπόθεση της **12χρονης και την κατακεραύνωση των παιδοβιαστών**, η συμβολή του στα Κοινωνικά Ιατρεία και στην κοινότητα των Προσφυγικών άφησε πολύ ισχυρό αποτύπωμα. Ο “Γιατρός” ήταν υποψήφιος με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα και την Ανατρεπτική Συμμαχία.

Πολύ σημαντικό ήταν και το επιστημονικό του έργο. Σπούδασε Ιατρική στο ΕΚΠΑ και ως ψυχίατρος από το 1982, ήρθε σε επαφή με το κίνημα της **εναλλακτικής ψυχιατρικής** που ενέπνευσε ο **Φράνκο Μπαζάλια** στην Ιταλία. Υπέρμαχος της **αποϊδρυματοποίησης**, εργάστηκε διαδοχικά σε τρία ψυχιατρεία· στο **Δρομοκαίτειο** (1986-1990), στο **ΚΘ Λέρου** (1990-1999) και στο **ΨΝΑ** (1999-2014) παίρνοντας πρωτοβουλίες για πρακτικές και προγράμματα ριζικής αποδόμησης και ξεπεράσματος των ιδρυματικών πρακτικών. Δεν δίστασε να συγκρουστεί και με συναδέλφους του στη δράση του για ένα εναλλακτικό κίνημα στην ψυχική υγεία, όπου έθεσε το ζήτημα μιας νέας προσέγγισης του ψυχικά πάσχοντα, με προσέγγιση ομάδας, κοινότητας και εξωστρεφούς αντίληψης, από κοινού με άτομα με ψυχιατρική εμπειρία, οικογένειες, λειτουργούς ψυχικής υγείας, κοινωνικά κινήματα. **Για την «επαναφορά» του ασθενούς στην κοινωνία και όχι στην καταδίκη του στην απομόνωση** και τον περιορισμό. Έχει δημοσιεύσει πολλά επιστημονικά άρθρα σε περιοδικά και σε συλλογικές εκδόσεις ενώ κυκλοφορούν τα βιβλία του “Λέρος, μια ζωντανή αμφισβήτηση της κλασικής ψυχιατρικής” (2016) και “Ρωγμές, ρήγματα και αντιστάσεις στην κυρίαρχη ψυχιατρική” (2019). Από τις Εκδόσεις των Συναδέλφων κυκλοφορεί το βιβλίο του Δρομοκαίτειο, Λέρος, Δαφνί και Ποια ψυχική υγεία και ποια ψυχιατρική, σε ποια κοινωνία.

Υπήρξε τιμή μας που αυτός ο σύντροφος στρατεύτηκε στην οργάνωση μας. **Ένας πολύτιμος επαναστάτης που θα μείνει στις καρδιές όλων μας.**